

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2024/25-2025/26

(skrajne daty)

Rok akademicki 2024-2025

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Teoria przekładu
Kod przedmiotu*	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Humanistycznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Kolegium Nauk Humanistycznych
Kierunek studiów	Filologia angielska (specjalność translatorska)
Poziom studiów	II stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	rok I, sem. I
Rodzaj przedmiotu	przedmiot kierunkowy do wyboru / specjalność translatorska
Język wykładowy	angielski
Koordinator	Łukasz Barciński
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	Lucyna Harmon

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
1	30								3

1.2. Sposób realizacji zajęć

X zajęcia w formie tradycyjnej

zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

ZALICZENIE BEZ OCENY, EGZAMIN PISEMNY

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

WYMAGANIEM WSTĘPNYM JEST OPANOWANIE JĘZYKA ANGIELSKIEGO W MOWIE I PIŚMIE NA POZIOMIE C1 LUB WYŻSZYM

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C1	Celem wykładu jest poszerzenie wiedzy studentów o naturze i rodzajach tłumaczenia tekstów różnego rodzaju, zarówno literackich, jak i użytkowych, w tym również tłumaczenia ustnego.
C2	Omówione zostaną tzw. szkoły przekładoznawcze, z mocnym akcentem na ich praktyczną przydatność w pracy tłumacza. Zostanie przeprowadzona analiza tekstów tłumaczeń w porównaniu z oryginałem, ze wskazaniem typowych problemów oraz zastosowanych rozwiązań.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych ¹
EK_01	STUDENT ZNA I ROZUMIE W POGŁĘBIONYM STOPNIU NAJWAŻNIEJSZE SZKOŁY PRZEKŁADOZNAWCZE I PRZYPORZĄDKOWUJE IM GŁÓWNYCH TEORETYKÓW PRZEKŁADU;	K_Wo1, K_Wo2
EK_02	STUDENT ZNA I ROZUMIE W POGŁĘBIONYM STOPNIU ANALIZĘ RÓŻNYCH ASPEKTÓW PRZEKŁADU ZWIĄZANYCH Z POJĘCIEM EKWIWALENCJI	K_Wo3
EK_03	STUDENT POTRAFI ROZRÓŻNIĆ TŁUMACZENIE ARTYSTYCZNE I UŻYTKOWE; DOKONUJE KATEGORYZACJI TEKSTÓW POD WZGLĘDEM ICH FUNKCJI	K_Uo4, K_Uo6
EK_04	STUDENT POTRAFI DOBRAĆ STRATEGIE I TECHNIKI TŁUMACZENIOWE DLA WYBRANYCH TEKSTÓW	K_Uo1 K_Uo3
EK_05	STUDENT JEST GOTÓW, ABY OKREŚLIĆ ZASŁUGI TŁUMACZY DLA POSTĘPU I KOMUNIKACJI W ŚWIECIE,	K_Ko1, K_Ko6
EK_06	STUDENT JEST GOTÓW, ABY ZIDENTYFIKOWAĆ NIEPOROZUMIENIA WSKUTEK BŁĘDU TŁUMACZENIOWEGO,	K_Ko1

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Miejsce tłumaczenia w życiu współczesnym
Pojęcie „Translation Studies” i tzw. „mapa Holmesa” w ujęciu szczegółowym
Szkoła lipska: tłumaczenie jako operacja międzyjęzykowa
Szkoła tzw. manipulistów i pojęcie manipulacji w tłumaczeniu
Szkoła izraelsko-holenderska: Descriptive Translation Studies
Tłumaczenie audiowizualne
Spór wokół pojęcia ekwiwalencji
Znaczenie tekstów paralelnych w tłumaczeniu

¹ W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

Polityka tłumaczeniowa państwa. Miejsce przekładu w polisystemie kulturowym
Specyfika i rodzaje tłumaczenia ustnego
Specyfika tłumaczenia specjalistycznego; analiza procesu tłumaczenia na podstawie protokołu tłumacza
Kształcenie tłumaczy; kompetencje i odpowiedzialność tłumacza
Specyfika tłumaczenia artystycznego

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Nie dotyczy

3.4 Metody dydaktyczne

Wykład z konieczności prowadzony przy pomocy prezentacji PowerPoint. Studenci mają możliwość i są zachęceni do zadawania pytań. Pod koniec są wskazywane treści najważniejsze i jako takie bezwzględnie obowiązujące i egzekwowane na egzaminie.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	OBSERWACJA W TRAKCIE ZAJĘĆ, DYSKUSJA, EGZAMIN PISEMNY	W
EK_02	OBSERWACJA W TRAKCIE ZAJĘĆ, DYSKUSJA, EGZAMIN PISEMNY	W
EK_03	OBSERWACJA W TRAKCIE ZAJĘĆ, DYSKUSJA, EGZAMIN PISEMNY	W
EK_04	OBSERWACJA W TRAKCIE ZAJĘĆ, DYSKUSJA, EGZAMIN PISEMNY	W
EK_05	OBSERWACJA W TRAKCIE ZAJĘĆ, DYSKUSJA	W
EK_06	OBSERWACJA W TRAKCIE ZAJĘĆ, DYSKUSJA	W

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

<p>Egzamin pisemny: Punktowanie – 1 pkt za każdą poprawną odpowiedź, 60% - dst, 70% - +dst, 80% - db, 90% - +db, 95% - bdb. Student ma możliwość wglądu w swoją pracę i ewentualnego wyjaśnienia nieporozumień – z możliwym skutkiem w postaci korekty oceny.</p>
--

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające planu z studiów	30
Inne z udziałem nauczyciela (udział w konsultacjach, egzaminie)	15

Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	30
SUMA GODZIN	70
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	3

** Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.*

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU/ MODUŁU

wymiar godzinowy	Nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	Nie dotyczy

7. LITERATURA

<p>Literatura podstawowa:</p> <p>Baker, M.: In Other Words. London 2002. Baker, M./Saldanha, G. (red.) Routledge Encyclopedia of Translation Studies. London 1999. Barciński Ł., Organ, M. Puchała-Ladzińska, K.: Gateway to translation. Rzeszów 2016. Hejrowski K. : Iluzja przekładu. Katowice 2015. Hrehovcik, T. Introduction to translation. Rzeszów 2006. Newmark, P.: A textbook on translation. New York. 1988. Pisarska A./Tomaszkiewicz T.: Współczesne tendencje przekładoznawcze. Poznań 1998. Venuti, L. : The Translator's Invisibility. London/New York 1995.</p>
<p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>Bassnett, S.: Translation Studies. London 2002. Delisle J.: Terminologia tłumaczenia, tłum. T. Tomaszewicz, Poznań 2004. Kwieciński, P. : Disturbing Strangeness: Foreignisation and Domestication in Translation Procedures in the Context of Cultural Assymetry. Legnica 2001. Pieńkos, J.: Podstawy przekładoznawstwa: od teorii do praktyki. Zakamycze 2003.</p>

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej